

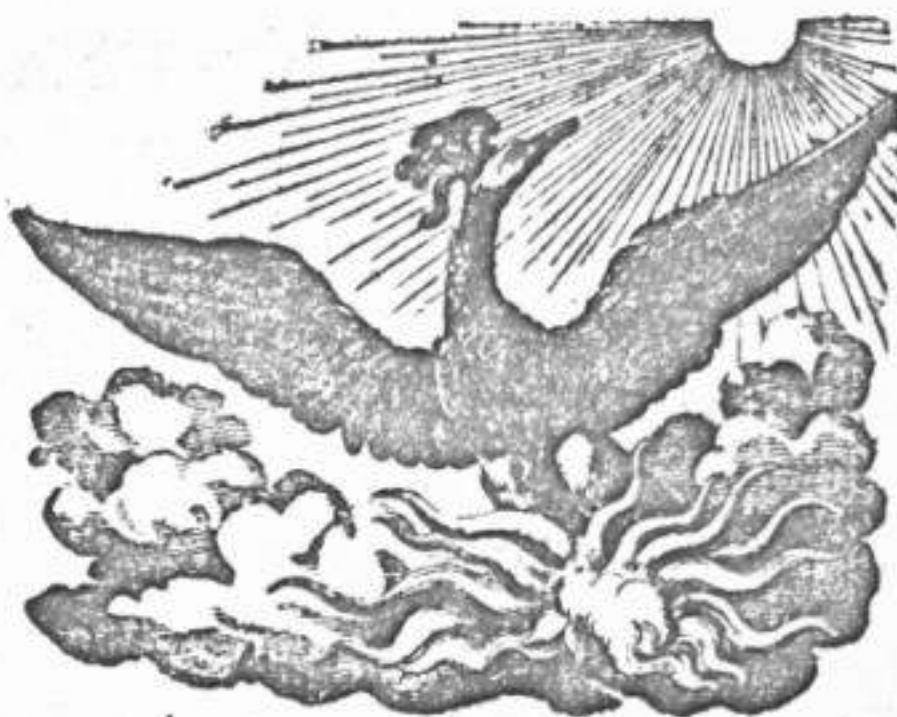
Αριθ. 10.

"ΕΤΟΥΣ ΣΤ'

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
 Ἑτρεία Φοίνικες 36
 Ἑξαμηνία 18
 Τριμηνία 9
 Ἀ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μόν ἐν τῷ
 Γραφείῳ τῆς ἑφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
 λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
 σταταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

7 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 253.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ.
 Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΑΝΔΡΟΥΣ ΚΤΛ.

Ἀνέγνωτε τὸ ὑπ' Ἀρ. 1773 ἐγγράφον τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἢ Διοικήσεως, καὶ ἔγω τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα.

Σπεινδεὶ εἰς ἀπάντησιν ὃ ἀναγγεῖλην εὐχαρίστως ὅτι, πρὶν ἢ εἰ κάτοικοι τῆς Μικρομάνης γνωρίσωσι τὴν περὶ συνδρομῆς διάθεσιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἤρξαντο πρὸ ἡμερῶν νὰ καταβάλλωσι τὰ πρῶτα θεμέλια ἐνὸς εὐρυχώρου ἀλληλοδιδακτικού καταστήματος εἰς θέσιν κατάλληλον, καὶ κατὰ τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον ὁ Γενικὸς Ἐφέρος Κύριος Ι. Κοκκώης, διαβὰς πρὸ καιροῦ ἐντεῦθεν, ἔδωκε πρὸς αὐτοὺς. Θέλει δὲ κοινοποιῆσαι πρὸς αὐτοὺς ἢ Διοικήσεως καὶ τὸ ἀνωτέρω ἐγγράφον τῆς Σ. Κυβερνήσεως, καὶ ἐλπίζει διὰ τῆς προτροπῆς τῆς νὰ συντελέσωσιν ἀρκετοὶ πολῖται εἰς περαίωσιν τοῦ διαρίσιου τούτου ἔργου.

Δὲν εἶναι δὲ ἐκτὸς καιροῦ νὰ πληροφορηθῇ συγχρόνως ἢ Σ. Κυβέρνησις καὶ τὴν ὁποίαν δεικνύουν προθυμίαν οἱ Δημογέροντες τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, καὶ διὰ τῆς ἐπιστάσεως καὶ διὰ τῆς κατὰ τὴν δυνάμιν των συνδρομῆς των εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ περὶ αὐτοῦ λόγου σχολείου, καὶ εἰ, ἐξ αὐτῶν ὁ Κ. Ἀντώνιος Καλογηρόπουλος ἐπρόσφερε χρηματικὴν τιμὰ ποσότητά συλαχθεῖσαν ἀπὸ τὸν ἐπὶ τούτῳ πωληθέντα κήπων του.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν παιδῶν ὁσημέραι αὐξάνει, καὶ μὲ ἀρίστην προσοχὴν αὐτῶν, ὥστε καὶ Ἑλληνικὸν παιδευτήριον εἶναι ἐλπιδόμενον ὃ ἀποκατασταθῇ μετ' ὀλίγον διὰ τοὺς προβαίνοντας εἰς τὰ μαθήματα.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας τῶν Ἐμπλακίων ἐγνώρισαν τὰ ἐκ τῶν τοιούτων παιδευτικῶν καλαστημάτων προερχόμενα καλὰ, καὶ ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν εὐρεσίαν τῶν ἀναγκαίων μέσων, διὰ τῶν ὁποίων νὰ δυνηθῶν νὰ ἐκπαιδεύσωσι καὶ οὗτοι τὴν νεολαίαν των.

Γενικῶς δὲ ὅσαι αἱ ἐπαρχίαι αὐτὰς ἀμειλλόμεναι δεικνύουν προθυμίαν καὶ ζῆλον διὰ τὴν ὠφέλειαν τῆς πατρίδος τω..

Ἐν Ἀνδρούσῃ, τὴν 24 Ἰανουαρίου 1831.

Ὁ Διοικητὴς Ι. ΕΥΓΕΝΙΔΗΣ.

Αρ. 1860.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Διοικητὴν Ἀνδρούσης κτλ. Κύριον Ι. Εὐγενίδην.

Ἡ ὑπ' Ἀρ. 253 πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορά σου, περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Σχολείου Μικρομάνης, καὶ τῆς προθυμίας τῶν Δημογερόντων καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν εἰς οἰκοδομὴν ἀλληλοδιδακτικού καταστήματος, μᾶς δίδει τὰ πρῶτα δείγματα τῆς ἱκανότητος καὶ τοῦ ζήλου σου, εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν τῆς ὁποίας σοὶ ἐμπιστεύθημεν ὑπηρεσίας.

Ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὸν ἀξίεπαινον τούτον ζῆλον, καὶ ἔχων συνεργούς τῶν καλῶν τοὺς ἀξιοτιμῶν Δημογέροντας, οἱ ὁποῖοι καὶ κόπων ἀφειδύσι, καὶ χρημάτων διὰ τὴν ὠφέλειαν τῶν ἰδίων πολιτῶν, θέλεις καθορῶσαι, εἴμεθα βέβαιοι, νὰ ἐκτείνῃς τὴν δημόσιον ἐκπαίδευσιν εἰς τὰς ὑπὸ τὴν Διοικήσιν σου ἐπαρχίας, εὐρίσκων καὶ τὴν Κυβέρνησιν πρόθυμον νὰ χορηγῇ διὰ σοῦ εἰς τοὺς φιλοκάλους πολίτας, τὰ δυνατὰ βοηθήματα εἰς σύστασιν παιδευτικῶν καταστημάτων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Ἰανουαρίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

(Ἐκ διαφόρων Γαλλικῶν ἐφημερίδων.)

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν Κοινῶν Συνεδρίου τῆς Ἀγγλίας τῆς 28 Νοεμβρίου, κινηθείσης τῆς προτάσεως περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς Βουλῆς, ὁ Κύριος Οὐκόνελλος δι' ἑστρατείας ὅτι, ἂν γένη ἡ μεταρρύθμισις, εἶναι ἀναγκαία ἡ μυστικότης τῆς ψηφοφορίας εἰς τὰς ἐκλογάς. Ὁ δὲ Κύριος Ρ. Βίλσον ἐπρόκρινε νὰ διατηρηθῇ ἡ παρῶσα μέθοδος, ὡς ἀρμοδιωτέρα εἰς τὴν ἐλευθερίαν.

— Τὴν 29 τοῦ Νοεμβρίου ἀνεγνώσθη τὸ τρίτον εἰς τὸ τῶν Λόρδων Συνεδρίον τὸ περὶ τῆς ἐπιτροπείας προβουλευμᾶ.

— Ὁμιλῶν ὁ Ἀγγλος Ταχυδρόμος περὶ τῶν μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας σχέσεων, λέγει ἀναφανδὸν ὅτι ἡ περὶ τῆς μεταξὺ τῶν δύο ταύτων Διευκρίσεως συνθήκης φήμη εἶναι πάντῃ ψευδής.

Κατὰ τὰ ἐκ τῆς Καρχηδόνης διὰ τῆς Ιαμαϊκῆς εἰς Λορένον ἐλθόντα γράμματα, ἡ Κολομβία εὐρίσκεται εἰς νέαν ἐπαναστασιν. Ὁ Βολιβάρος ἀνελαβε τὰς ἡνίκας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ὅ του παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἐξέδωκε προκήρυξιν, διὰ τῆς ὁποίας λέγει ὅτι ἐπανάστασιν ἀντιτάσσεται τῷ βασιλεῖ, ὡς στρατιώτης, διὰ νὰ προφυλάξῃ τὴν πατρίδα του καὶ τῶν ἐπικειμένων δεινῶν. Τὴν 19 Σεπτεμβρίου ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Οὐράκαν, οἱ δὲ περὶ αὐτὸν ἐκυρίευσαν τὴν Βογόταν μετὰ τινὰ μάχην, καθ' ἣν τὰ στρατεύματα τῆς Κυβερνήσεως ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ζημιωθέντα εἰς 218 φονευμένους ἐν οἷς 22 ἀξιωματικοί, καὶ 572 αἰχμαλώτους.

Λέγεται ὅτι Κάρολος ὁ 1 δι' ἐπιστολῆς του (πρὸς τὸν Βασιλέα τῶν Γάλλων, ἢ πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ τῶν Παιτρικίων Συνεδρίου) ἐδήλοποίησε ῥητῶς ὅτι αὐτὸς προσωπικῶς ἐπέταξε νὰ γένουν τὰ διατάγματα τοῦ Ιουλίου, καὶ ὅτι δυνάστως ἔλαβε τὰς ὑπογραφὰς τῶν Ὑπουργῶν του.

— Λέγεται ὅτι οἱ περὶ τὸν Ἄτλαντα οἰκούντες Καθίλοι ἐπαναστάτησαν, καὶ ὅτι ἐπέπεσον ἐξ ἐπιβουλῆς κατὰ τινος λόγου πυροβολιστῶν Γάλλων, καὶ τὸν ἐξολόβρευσαν. Εἰς τὴν εἰδήσιν ταύτην 17 τάγματα τοῦ ἐν Ἀλγερίᾳ Γαλλικοῦ στρατοῦ ἐκίνησαν ὀρμητικῶς πρὸς τὸν Ἄτλαντα.

— Περὶ τὰ τέλη τοῦ Νοεμβρίου ἡ Χολόρροια δὲν ἔκαμνε πλέον μεγάλας φθορὰς εἰς τὰς Ῥωσικὰς ἐπαρχίας Πέντσαν, Ταμβούρ, Ιορονέιν, Κούρσκην, εἰς τοὺς τόπους τῶν Ταναϊτῶν Κοσάκων καὶ εἰς τὰς πόλεις Καστρονίαν καὶ Καζάν· καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου ὅλα ταῦτα τὰ μέρη ἔλαβον συγκοινωνίαν, καὶ ἐπάρθησαν αἱ ὑγειονομικαὶ προφυλάξεις. Ἐν δὲ τῇ Μόσχᾳ μέχρι τῆς 19 τοῦ Νοεμβρίου 5856 ἄνθρωποι εἶχον κυριευθῇ ἀπὸ τὴν νόσον ταύτην, ἐκ τῶν ὁποίων 3279 μὲν ἀπέθανον, 2042 δὲ ἐσώθησαν.

— Παραιτηθεὶς τῆς ἀρχηγίας τῶν ἐθνικῶν φρουρῶν τῆς Γαλλίας ὁ στρατηγὸς Λαφαίεττης, ἐξεφώνησε τὸν ἑξῆς λόγον εἰς τὸ Συνέδριον τῶν Ἀντιπροσώπων.

« Συνηθίζεται εἰς γειτονικὸν τινὰ τόπον, ὅταν οἱ πολῖται παραιτῶνται ὑψηλοῦ τινος ὑπουργήματος, νὰ ἐξηγῶνται τὰς αἰτίας ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ πρὸς τοὺς συναδελφούς των. Συγχωρήσατέ με νὰ μεταχειρισθῶ καὶ ἐγὼ τὸν αὐτὸν τρόπον.

» Πάντοτε ἐκρίνα ὅτι ἡ ἀρχηγία τῶν ἐθνικῶν φρουρῶν τοῦ βασιλείου, γενικῶς θεωρουμένη, ἀπάδει πρὸς τοὺς θεσμούς τῆς συνταγματικῆς μοναρχίας. Ὅθεν, ὅταν τρία ἑκατομμύρια συμπολιτῶν μου προκίρουντο κατὰ τὸ 1790 ἔτος νὰ με δώσωσιν αὐτὸ τὸ ἀξίωμα διὰ τῶν εὐφημιῶν τῶν δεκατεσσάρων χιλιάδων ἀντιπροσώπων των ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐώσεως, ἔσπευσαν νὰ προλάβω αὐτὸ, κατορθώσας τὸ ν' ἀπαγορευθῇ διὰ ψηφίσματος παρὰ τῆς συνταγματικῆς συνόδου. Δὲν ἔγινε δὲ οὕτως, ὅταν ἐν τῷ Πρυτανείῳ τῆς πόλεως ὁ τοῦ βασιλείου Ἐξάρχος καὶ ἔπειτα ὁ Βασιλεὺς μ' ἐπρότεινε ν' ἀναδεχθῶ αὐτὴν τὴν ἀρχηγίαν. Ἐνόμισα δὲ ὅτι ἔπρεπε νὰ τὴν δεχθῶ, μελετῶν ὅμως νὰ τὴν ἀποποιηθῶ, τῆχον μὲν, εἰρήνης οὐσῆς, βραδυτέρον δὲ, πολέμου γενομένου, ἀλλ' ἤθελε λειψαίη ἡ ἀνάγκη. Ἀλλ' ἡ γνώμη τῆς Βουλῆς φθασακα προὔλαβε τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, καὶ σεβόμενος αὐτήν, δὲν ἐπρόσμεινα νὰ ὑποβληθῇ ὁ νόμος εἰς τὰς ἄλλας ἀρχάς· ἡ διαφορά τοῦ χρόνου εἶναι ἀπλουστάτη, ἀλλ' ἤθελον βρέως λυπηθῇ, ἐάν ἐνόμιζε τις, καὶ κἀνείς γνωρίζων με, ἡ ἀναγνῶνς τῶν πενήντα τεσσάρων τελευταίων χρόνων τὴν ἱστορίαν, δὲν δύναται νὰ ὑπολάβῃ, ὅτι παραισέφρυσεν εἰς τὸ πολιτευμῶ μου ὁ ἐλάχιστος στοχασμὸς ἰδιοτελείας. Θέλω εἰπεῖ ἀκόμη περισσότερον· ἡ γνώμη αὕτη τῆς Βουλῆς ἔγεινεν εἰς ἐμὲ ἀφορμὴν.

» Ἡ μεγάλη ἐξουσία, τὴν ὁποίαν ἤμην περιβεβλημένος, εἶδεν κάποιαν ὑπόψιν· πολλάκις ἤκουσάτε, Κύριοι, περὶ τούτου. Ἡ δὲ ὑπόψια αὕτη ἐκτείνεται μάλιστα εἰς τὰς δι-

πλωματικὰς συνελεύσεις. Σήμερον ἡ ἐξουσία συνετρίβη· καὶ ἄλλο δὲν εἶμαι εἰμὴ συναδελφός σας.

» Ἀκροάθητέ μου ὀλίγον ἔτι, Κύριοι. Τὴν παρτίτησιν ταύτην, δεχθεῖσιν παρὰ τοῦ Βασιλέως, μὲ ὅλας τὰς ἐνδείξεις τῆς προ, ἐμὲ συνήθους ἀγαθότητός του, δὲν ἤθελον τὴν δώσει πρὸ τῆς ἀκμῆς, τὴν ὁποίαν ἀρτίως διεπεράσαμεν. Σήμερον, ἔχων τὴν συνειδήσιν μου ἐντελέσττα εὐχαριστήμεν διὰ τὴν κοινὴν ἐὺταξίαν, ὁμολογῶ ὅτι δὲν εἶναι ἀναπαυμένη ἡ συνειδήσις μου διὰ τὴν ἐλευθερίαν. Ὅλοι γνωρίζομεν ἐκεῖνο τὸ πρόγραμμα τοῦ Πρυτανείου· ὁρὸνος δημοτικὸς περικυκλωμένος ἀπὸ δημοκρατικὰς συντάξεις· καὶ ἐκεῖνο μὲν πρεδεδέχθη, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐννοούμεν ὅλοι ὁμοίως, δὲν ἐννοήθη πάντοτε ἀπὸ τὰ συμβούλια τοῦ Βασιλέως, καθὼς, ἀπὸ ἐμὲ, ὅστις εἶμαι πλέον ἀνυπόμονος παρὰ τοὺς ἄλλους, διὰ νὰ τὰ τελεσιουργήσω· ὁποιαδήποτε δὲ καὶ ἂν ὑπῆρξεν ἡ προσωπικὴ μου ἀνεξαρτησία καὶ ὅλας τὰς θέσεις, γνωρίζω ἐμυτὸν κατὰ τὴν παρούσαν μου θέσιν πλέον εὐχαριστήμενον νὰ συζητήσω τὴν γνώμην μου μεθ' ὑμῶν.

» εἶναι προσέτι πράγματα, περὶ τῶν ὁποίων θέλομεν εἰσθαι πάντοτε ἠνωμένοι κατὰ τῶν κοινῶν μαζ' ἐχθρῶν· λέγω δὲ κοινούς μας ἐχθρούς, ὅχι μόνον τοὺς ἐξωτερικούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐσωτερικούς. Νομίζω ὅτι εἰς τὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν ἐκράμεν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Ιουλίου, ἐκράμεν, ὅχι μόνον ὅτι εἶναι τὸ καλλίτερον, ἀλλὰ καὶ τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον ἤρμοζε νὰ κάμωμεν. Φρονῶ δὲ τοῦτο πλέον ἢ ἄλλοτε, ἀφ' οὗ ἐγνώρισα τὸν παρ' ἡμῶν ἀναβιβασθέντα εἰς τὸν θρόνον μονάρχην. Ἀρῆσας δὲ τὸν στρατιωτικὸν ἱματισμὸν μου, δὲν ἐγκατέλιπον καὶ τὸ σύνθημά μας· Ἐλευθερία καὶ κοινὴ εὐταξία. Ἐπειτα δὲ πόσους νομίμους τρόπους δὲν ἔχομεν διὰ νὰ δηλοποιῶμεν τὰς δόξας μας, καὶ νὰ ἐξηγῶμεν τὰς ζητήσεις μας! Δι' ἡμᾶς μὲν, τὸ ἔθνος, δι' ὅλους δὲ, ἡ τυπογραφία ἡ τοσοῦτοι ἀνάδεχθῆσιν χρῆσιμος, καὶ ἡ τῶν ἀναφορῶν εἰρηκὴ ὁδός. Ταῦτα εἶναι, Κύριοι, τὰ ὁποῖα εἶχον χρῆσιν νὰ εἶπω εἰς τοὺς συναδελφούς μου, οἵτινες θέλουν διατελεῖ, ἐλπίζω, καὶ τοῦ λοιποῦ τιμῶντες καὶ ἀγαπῶντες με.

Ὁ λόγος ἠκούσθη μὲ γενικὰς εὐφημίας καὶ ἐπικροτήσεις.

— Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ αὐτοῦ Συνεδρίου τῆς 16 Δεκεμβρίου ὁ τοῦ Συμβουλίου Πρόεδρος ὡμίσησε περὶ τῶν ἐν Παιτρικίῳ προγεγενημένων ταραχῶν, περὶ τῶν ὁποίων ἐζητήσεν ἐξηγήσεις τινὰς τὸ Συνέδριον, ὅτι τὰ δικαστήρια καταγίνονται νὰ ἀνακαλυψοῦσι τὴν ἀρχὴν αὐτῶν, ἥτις, ὑποπτεύονται, ὅτι ἐμπορεῖ νὰ εἶναι συνωμοτικὰς τῆς πρὸς ἀνατροπὴν τῶν καθιστώτων. Ἀνέφερε περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ στρατηγοῦ Λαφαίεττης ἀπὸ τῆς ἀρχηγίας τῶν ἐθνικῶν φρουρῶν, καὶ ἐπαίνεσε τὴν εὐγενὴ διαγωγὴν του, παρομοιάσας αὐτὴν μετὰ τὴν τοῦ Βασιλέως. Ἀνέφερεν ὁμοίως καὶ περὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ Κυρίου Δυπόντου (Δελεύρου), ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου ἀποχώρησις του δὲν ἐπέφερε κῆμιν μεταβολὴν εἰς τὸ σύστημα.

» Πολλάκις ἠρωτήθη (λέγει) τὸ ὑπουργεῖον, ποῖον εἶναι τὸ σύστημά του· τοῦτο ἐρωτᾶται ἀκόμη μετ' ἐπιμονῆς καὶ σήμερον, ὅτι ἔγειναν ἀλλοιώσεις τινὲς εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ. Εἰς τοιαύτην ἐρώτησιν, Κύριοι, δὲν ἐμπορεῖ νὰ δοθῇ εἰμὴ ἀπόκρισις πολλὰ ἀόριστος, ὅταν δὲν δικταilogῆται αὐτὸ τὸ σύστημα, καὶ πρὸ πάντων ἡ ἐφαρμογὴ του, μὲ πράγματά. ἔχομεν δὲ σήμερον μεθ' ἡμῶν αὐτῶν πράγματα, διὰ τῶν ὁποίων θέλομεν δυνάμει νὰ ἐξαρῶμεν καὶ ἀποδείξωμεν, ποῖον εἶναι τὸ σύστημα μας, καὶ πῶς τὸ βαλλόμεν εἰς ἐκτέλεσιν.

» Προς τὰ ἔξω, τὸ ὑπουργεῖον εἶχε παραδεχθῇ τὴν ἀρχὴν τοῦ μὴ μεσολαβεῖν, ταύτην τὴν ἀρχὴν τὴν ἀληθῆ, τὴν εὐγονοῦσαν προερχομένην ἐξ αὐτῆς τῆς καταστάσεως τῶν πρὸς τῶν. Ἡ ἀρχὴ Συμμαχία προκείμενον εἶχε νὰ καταπνίξῃ διὰ τῶν κοινῶν προσπάθειων τὴν ἐλευθερίαν τῶν λαῶν ὅπου καὶ ἂν ἤθελε γεννηθῇ. Ἡ νέα ἀρχὴ ἡ παρὰ τῆς Γαλλίας προκηρυχθεῖσα ἀποβλέπει εἰς τὸ ν' ἀφίξη ν' ἀναπτύσσεται πανταχοῦ ἡ ἐλευθερία, ὅπου ἤθελε γεννηθῇ, ἀλλὰ γεννηθῇ φυσικῶς.

» Ἡ ἀρχὴ τοῦ μὴ μεσολαβεῖν εἶχε τὸν διπλοῦν τοῦτον σκοπὸν δηλαδὴ τὸ νὰ ἐνισχύῃ μὲν πανταχοῦ τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ νὰ μὴ τὴν ἐπισπεύδῃ· ἐπειδὴ δὲν εἶναι καλὴ, ἐκ τῆς ὅπου εἶναι καρπὸς φυσικὸς· ἐπειδὴ ἀπέδειξεν ἡ πείρα ὅτι εἰς ὅλους τοὺς τόπους, ἡ ἔξωθεν εἰσαχθεῖσα ἐλευθερία εἶναι ὄχι τοσοῦτον ὀλέθριον, ὅσον ἡ δεσποτία. Οὐδεμίαν ἀρχὴν πλεον μετολάθησι τοιοῦτον ἔγεινε τὸ σύστημα τῆς Γαλλίας· εἶχε δὲ προτέρημα τὸ νὰ ἐξασφαλίσῃ μὲν τὴν αὐτονομίαν μας, καθὼς καὶ τὴν τῶν νεωστὶ ἀπελευθερωθέντων τόπων, νὰ ἐνδαρρύνῃ δὲ ἐνταῦθα τὰς Δυνάμεις, αἵτινες ἠδύναντο νὰ φεθῇ τινὰ ταραχὴν ἐσωτερικὴν. Ἡ ἀρχὴ αὕτη, ἥτις συνδιήλλαττε τὴν ἀξιοπρέπειαν ἡμῶν μὲ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Εὐρώπης, ἥτις δὲν ἦτον ἐπίνοια, ἀλλὰ βεβαία ἀλήθεια, ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐπεκράτησεν εἰς τὸ σύστημά μας. Ἀλλ' ὅμως ἡ προμήνυσίς της δὲν ἦτον ἀκόμη τίποτε, τὸ πᾶν ἦτον ἡ ἐφαρμογὴ της. Σήμερον δὲ ἡ ἐφαρμογὴ αὕτη ἤρχισε, καὶ ἀποδεικνύει τρανῶς ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ μὴ μεσολαβεῖν δὲν ἦτο πρὸς τὰς ἀδυναμίας, ἀλλὰ συνετὸν παράγγελμα παρρησίας καὶ ἀμεταθέτως παραδεχθέν. Αἱ πέντε μεγάλαι Δυνάμεις ὡμολόγησαν καὶ ἐκ κοινῆς ἐπεγράψαν τὴν τοῦ Βελγίου αὐτονομίαν.

» Ἡ μεγάλη αὕτη ὑπόθεσις τοῦ Βελγίου τὴν ὁποίαν ἐφύδαζοντο ὡς ἀφορμὴν πολέμου, ἰδοὺ ἄρα ἐλύθη κατὰ τὸ εὐνοϊκὸν αὐτῆς μέρος.

» Ὡς πλείστησαν τινὲς τῶν Δυνάμεων ἐπὶ τῶν διαπραγματεύσεων μὲ σκοπὸν ἀσφάλειαν μᾶλλον, ἢ ἐπιθέσεως. Ἡ Γαλλία, διὰ νὰ μὴ ὑπολειφθῇ καὶ οὕτως, καὶ διὰ νὰ εἶναι κατὰ πάντα ἐτοιμὴ, ὥπλισθη καὶ αὕτη παραχοῇμα· αἱ πολεμικαὶ προπαρασκευαί της ἐξακολουθοῦν καὶ δὲν θέλουσιν ἀμειβθῆναι εἰμὴ ὅταν παύτουν εἰς καθιπλισμοί (τοὺς ὁποίους ὅμως καὶ ὑπερμεγαλύνου) ὡς ἄλλοι Δυναμῶν.

» Ἡ Γαλλία λοιπὸν δὲν εἰδείχθη πρὸς τοῦ ἔξω οὐκ ἐφελόπολεμος. εὐγε ἀδύνατος· ἐλάλητε μὲ μετριοφροσύνην, ἀλλὰ μὲ ἀρκετὴν δύναμιν, ὥστε νὰ ἀκουσθῇ ἐπανελάβε τὸν βαθμὸν της καὶ τὴν ὑπερίσχυσίν της. Ἐκ πάντων ἀποδεικνύεται ὅτι θέλει διατηρηθῇ ἡ εἰρήνη. Ὁ Θεσμός της εὐταξίας κατὰ τὸ ἐσωτερικὸν της θέλει εἶναι καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιχειρήματι, καὶ θέλει πλήξει τὰς Δυνάμεις ὅχι ὀλιγώτερον ἢ αἱ καθοπλίσεις μας.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 6 Φεβρουαρίου.

Οἱ Δημογέροντες καὶ Πρόκριτοι τῶν ἐπαρχιῶν Βοστίτης, Ἀνδρουύσης, Μικρομάνης καὶ Ἰμπλακίων διεύθυναν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορὰς τῶν, λαβόντες ἀφορμὴν ἀπὸ τὰ κατὰ τὸ Λιμένι τῆς Σπάρτης συμβάντα καὶ ἀπὸ τὰς πράξεις τῶν Μαυρομιχαλῶν, καὶ ἐκφράζουσι τὰ φρονήματά των, διομολογοῦντες, ὅτι καταδικάζουν τὰ γεγόμενα· ὅτι οἱ ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας καὶ ὅλα τὰ δίκαιά των, ἀφ' ἧς ἀρίστο ἡ Α. Ε. εἰς τὴν πατρίδα, ἐνθυμούνται φρίσσοντες τὰ ὅσα ἐπέστησαν τῆς ἀναρχίας δεινὰ· ὅτι εἶναι ὅλος ἄφωτισμός τις εἰς τὰ καθεστῶτα· ὅτι ἀπανταχοῦ τῶν ἐπαρχιῶν

τῶν βασιλεύει ἡ εὐνομία, ἡ συχία καὶ εὐταξία· καὶ ἐπομένως παρακαλοῦν τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ τ' ἀναγκαῖα μέτρα, διὰ ν' ἀποσκεδάσῃ τὸ γεγονός, καὶ πρὸ πάντων, νὰ παραστήσῃ εἰς τὸν ἔξω κόσμον, ὅτι αὐτὰ εἶναι ἔργον ὀλιγίστων ἀτόμων ἰδιοτελῶν· καὶ ὅτι τὸ ἔθνος ὁλόκληρον δὲν ἐλπίζει τὴν σωτηρίαν του καὶ εὐδαιμονίαν εἰμὴ ἀπὸ τῆς πρὸς τὰ καθεστῶτα ἀφοσίωσίν του καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐντελῆ εὐπείθειάν του (*).

Ἀρ. 798

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Δημογεροντία Κέας.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Περὶ τὰ μέτα τοῦ πλησίον παρελθόντος Σεπτεμβρίου, ὅτε διέτριβεν ἐνταῦθα ὁ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ἄνδρου καὶ Κέας πολιτικὸς Διοικητὴς Κύριος Ν. Γαζέτης, ἀνεφέρθη καὶ ἡ Δημογεροντία αὕτη καὶ ἡ κοινότης τῶν πολιτῶν Κέων πρὸς τὴν εὐγενείαν του διὰ τὴν δεινὴν ἀμνηχανίαν τοῦ τόπου εἰς τὸ νὰ διατηρηθῇ τὸ ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον δι' ἐλλείψιν προφανῆ χρηματικῶν μέσων.

Ὁ Διοικητὴς, ὡς συντελῶν καὶ συμπράττων μὲ φιλόκαλον καὶ γενναίαν προθυμίαν εἰς ὑποστήριξιν τοιούτων διδασκτικῶν καταστημάτων, ἀφοῦ ἐνεθάρρυνε μὲ παραινήσεις καὶ προτροπὰς καὶ τὴν Δημογεροντίαν καὶ τὴν κοινότητα, καὶ αὐτὸν τὸν ἀλληλοδιδασκτικὸν διδάσκαλον Κύριον Ἰωάννην Χωματιανὸν, καὶ ὅσα ἀπέβλεπον τὴν διατήρησιν τῆς κλονισμένης σχολῆς, ἔσπευτε πάραυτα ν' ἀναφέρῃ πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Σ. Κυδερνήτην τὸν κλονισμόν τοῦτον.

Ὁ δὲ κοινὸς καὶ περὶ τὰ καλὰ τῆς ἐθνικῆς μαθήσεως προνοητικώτατος πατήρ, ὁ Ἐξοχώτατος Κυδερνήτης εὐδοκήσας νὰ χρηγήσῃ καὶ ταῦτα τὰς ὁσήμεραι ἐπιδαψιλευμένας πανταχοῦ τοῦ Κράτους τοιαύτας βεβηθείας, ἀνεδεχθῇ τὴν κατ' ἔτος πληρωμὴν τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ διδασκάλου, καὶ ἤδη χάρις εἰς τὴν Α. Ε. τὰ σχολεῖα τῆς Κέας διατηροῦνται καὶ προχωροῦν.

Ἐπιθυμοῦσα διὰ ταῦτα ἡ Δημογεροντία μετ' ὅλων τῶν συμπολιτῶν της νὰ γένωσι εἰς τὸ κοινὸν γνωστὰ τὰ καλὰ ταῦτα, καὶ αἱ εἰς τὰς καρδίας τῶν πολιτῶν Κέων ἐγχαράχθῃσαι ἀνεξάλειπτοι εὐγνωμοσύναι πρὸς τὸν Σ. Ἀρχηγόν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, καὶ αἱ βαθεῖαι εὐχαριστήσεις των εἰς τὸν Διοικητὴν των, σὰς παρακαλεῖ, Κύριε Ἐκδότα, νὰ καταχωρήσῃτε εἰς ἐν τῶν φύλλων τῆς Ἐφημερίδος τὴν παρουσαν, καὶ μὴ μὴ τὴν ὑπόληψιν ὑποφαίνεται.

Ἐν Κεῖ, τὴν 24 Δεκεμβρίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες: Γεώργιος Φ. Πάγκαλλος, Ν. Σοφιανός.

Ὁ Γραμματεὺς: Δ. Δελίης.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. 86 φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀνυχινώσκω προκήρυξιν πρακτικῆς ἱατρικῆς ἐκδιδομένης ὑπὸ Κυρίου Διονυσίου Πυρρῶ ἱατροδιδασκάλου καὶ ὅσον μὲν περὶ τῆς τάξεως καὶ διαίρεσεως τοῦ συντάγματος καὶ τοῦ λεκτικοῦ δὲν ἀναφερόμεθα, ἀφίνοντες ἄλλοτε νὰ τὸ κρίνωμεν, ἀρκούμεθα δὲ μόνον νὰ κάμωμεν τὴν μικρὰν ταύτην παρτήρησιν: Ὁ ἱατροδιδάσκαλος ἐκδότης ὀνομάζει τὸ πόνημά του: Ἐγκόλπιον τῶν ἱατρῶν. ἄλλ' ἐκτός ὅτι

(*) Ὅρα εἰς τὸ Παράρτημα καὶ τὰς ἀναφορὰς τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Σπάρτης κτλ.

ἤθελον οὗτοι δοκιμάζει πολὺν κόπον καὶ βάρος, ἐὰν ἤθελον τὸ φέρεי πάντοτε εἰς τὸν κόλπον, δὲν ἔχουν βέβαια νὰ εὗρουν καὶ τι περισσώτερον εἰς αὐτὸ, παρ' ὅ,τι δύνανται νὰ εὗρωσιν εἰς τὰς βιβλιοθήκας τῶν. Πλὴν τοῦτο δὲν πειράζει τίποτε. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μὲ κάμνει νὰ φοβῶμαι πολὺ, εἶναι, ὅτι συσταίνων τὴν συγγραφὴν του λέγει « Ἡ βίβλος αὐτῆς λοιπὸν, ἡ ὁποία εἶναι κατὰ πολλὰ ὠφέλιμος καὶ ἀναγκαία εἰς καθὲς ἰατρὸν καὶ φαρμακοποιὸν, καὶ σχεδὸν εἰς καθὲς ἄνθρωπον κ.τ.λ. »

Τίς, γνωρίζων τοῦ γένους τὴν κατάστασιν, τὴν παλαιὰν ἐκείνην εὐκόλον ἐπίσης καὶ ὀλεθρίαν συνήθειαν πολλοτάτων ἀτόμων, τὰ ὁποῖα, ἀφοῦ δυστυχήσωσιν, ἢ, κατὰ κακὴν τύχην, δὲν μάθωσι καὶ ἐν ἐπιτήδευμα, ἐπαγγέλλονται αὐτοδιδασκτοὶ εὐθὺς τὸν ἰατρὸν, δὲν βλέπει, ὅτι, ἀφοῦ συστηθῇ ἡ βίβλος εἰς ὅλους (διότι εἰς καθὲς ἄνθρωπον, τί ἄλλο θέλει νὰ εἴπῃ;) δηλαδὴ καὶ εἰς σοφὸν καὶ ἰδιώτην, ἤθελεν ἀποβῆ μέσον βλαπτικώτατον; Ὁ ἀμαθὴς, χωρὶς τῶν εἰς ἰατρικὴν προπαρασκευαστικῶν μαθημάτων, χωρὶς καὶ τοῦλάχιστον εἰσαγωγῆς εἰς τὴν ἰατρικὴν, ἀναγκαιοτάτης νὰ προηγηθῇ τῆς πρακτικῆς ἰατρικῆς τοῦ Κυρίου ἱεροδιδασκάλου, ἀφοῦ λάβῃ τὰ ἑκατὸν πενήκοντα ἀπλὰ καὶ πεντακόσια σύνθετα ἰατρικά του κατὰ τὸ βιβλίον (τὸ ὁποῖον πλέον φαντάζεται ὅτι ἐνόησεν ἢ ἔμαθε, διότι αὐτὸ εἶναι, λέγει, διὰ καθὲς ἄνθρωπον!) καὶ στεφθῇ ἀφ' ἑαυτοῦ ἰατρός, ποίαν βλάβην δὲν εἶναι καλὸς νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὴν ἀνθρωπότητά; Ἐὰν οἱ παλαιοὶ δὲν ἐπιστεύοντο νὰ ἐμβάλλωσιν εἰς ἀγεωμέτρητον καὶ ἐπομένως εἰς καθένα τὴν φιλοσοφίαν, (τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὸ « μὴ δὲ εἰς ἀγεωμέτρητος εἰσίστω »;) εἶναι τάχα δίκαιον νὰ δώσωμεν ἡμεῖς τὴν ἰατρικὴν ὕλην εἰς τὰς χεῖρας καθὲς ἀνθρώπου; Ἄν θέλῃ τις νὰ πληροφορηθῇ καλλίτερον τὸ πρᾶγμα, ἀρκεῖ μόνον νὰ περιέλθῃ ὁπωσοῦν τὴν Ἀσίαν καὶ τὰς ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν ἀρχὴν νήσους, καὶ νὰ ἴδῃ μὲ μεγάλῃν φρίκην συγχοτάτας ἀδίκους θυσίας ὑπὸ ἀληθῶς ἀνθρωποσφακτῶν!! καὶ εἶναι αἷτια τὰ λεγόμενα ἱατροσόφια, τὰ ὁποῖα κύνεις ἔσως τοὺς ἐσύστησεν. Εἰς τὴν ἐν Κ... σύντομον διατριβὴν μου τοιαῦτα τραγικὰ δράματα μοῦ διεσπάραττον καθ' ἑκάστην τὴν καρδίαν!

Εἶναι λοιπὸν προσόχῃς μεγάλῃς χρεία, οἱ φιλόπονοι ἐκδοταὶ νὰ μὴν πᾶρασύρωνται ἀπὸ τὴν πρὸς τὸ πόνημά των ἀγάπην, ἢ μᾶλλον τὴν προσδοκουμένην ἰδιαίτεράν ὠφέλειαν, οὔτε εἰς ἐπαίνους βιβλίων ἀναρμώστους, οὔτε εἰς συστάσεις γενικωτέρας, ἂν δὲν εἶναι ἱστορικὰ, ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον, τοῦ ὁποῖου ἡ ἐφαρμογὴ οὐδὲ ἀπὸ τὸν ἀπειρώτατον δὲν φέρει ἴσημίαν.

Κάνδια, 1 Δεκεμβρίου 1830.

A. Z.

Ποικίλα.

Κατὰ τὴν ἀνάφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ τῆς Γαλλίας περὶ τῆς κατὰ τὸ 1829 ἔτος διαχειρίσεως τῆς ἐγκληματικῆς δικαιοσύνης, ἐκρίθησαν κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος. 7377 ἐγκαλούμενοι, ἐξ ὧν ἀντ' ῥήτικῶς μὲν 6031, ἐξήμαρ δὲ 746. — Καὶ ἄνδρες μὲν 5931, γυναῖκες δὲ 1442. — 3,803 ἐξ αὐτῶν ἦσαν νεώτεροι τῶν 30 χρόνων, 52 ἐδωμοηκοντούται, καὶ 7 ὀγδοηκοντούται. — 4, 27 ἦσαν ἄγαμοι, καὶ 3,196 ὑπανδρευμένοι καὶ χῆροι. Οἱ ἄγαμοι πρὸς τὸ ὅλον τῶν ἐγκαλεσθέντων εἶναι ὡς 57 πρὸς 100. — 4523 δὲν ἤξευρον οὔτε νὰ ἀναγινώσκουν, οὔτε νὰ γράφουν, 1947 ἤξευρον ἀτελῶς νὰ ἀναγινώσκουν καὶ νὰ γράφουν, καὶ 729 ἀνεγινώσκον καὶ ἔγραφον καλῶς. — Ἐκ τῶν 7377 κα-

τηρηθέντων 2893 ἀπελύθησαν ὡς ἄθῳι, καὶ 4,475 κατεδικάστησαν.

Κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο τὰ πρωτόκλητα δικαστήρια ἔκριναν 117 859 ὑποθέσεις, τὰ δὲ ἀπλῶς ἀστυνομικὰ ἔκριναν 96,964 ὑποθέσεις.

Εἶδησις. — Κάρολος Ἑρρίκος Λουδοβίκος Βάβερ, Ἑλβετὸς, μηχανικὸς καὶ ὥρολογιοποιὸς, εὐρισκόμενος τώρα εἰς τὴν Αἰγίαν πρὸς κατασκευὴν τινῶν τεχνουργημάτων, παραγγελλέντων εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὑπόσχεται νὰ διορθῇ ὥρολόγια, καὶ νὰ κατασκευάζῃ πᾶν εἶδος τεχνασμάτων, ἔργων τῆς μηχανικῆς καὶ τῆς ὥρολογιοποιίας.

Αἱ Ἀρχαὶ τῆς νήσου Αἰγίνης θέλουσι δώσει, χρείας τοχούσης, μαρτυρίαν περὶ τούτου, αὐτὸς δὲ εἶναι εὐελπίς νὰ δουλεύῃ ὅποιον ἤθελε τὸν τιμήσει μὲ παραγγελίας τοῦ μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν καὶ τελείαν αὐτοῦ εὐχάριστησιν.

ΝΑΥΤΙΛΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΠΟΡΟΥ. Καθ' ὅλον τὸν Δεκέμβριον.

Κατάπλους. — Πλοῖα 15, ἐξ ὧν 7 μὲν Ἑλληνικὰ, 2 δ' Ἀγγλικά, 1 Δανικόν, 3 Ἴονια, 1 Σουηκόν, καὶ 1 Ῥωσικόν. — Ἐλθόντα, 2 μὲν ἐκ Κρονστάτ, 1 δ' ἐκ Μάλτας, 12 ἐκ τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Σιερεᾶς Ἑλλάδος. — Καὶ πλοιάρια ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῆς ἐπικρατείας 244. — Εἶδη εἰσαχθέντα: — Τυρὶ, λάδι, σιτάρι, ἄνθρακες, μέλι, ὀψαρικόν, ξυλία, ζῶα, ἄσφαλτος, βαμβάκι, οἶνος, σταφίδες, σάπουνη.

Ἀπόπλους. — 14 πλοῖα, ἐξ ὧν 10 μὲν Ἑλληνικὰ, 1 δὲ Ῥωσικόν, 1 Ἴόνιον καὶ 2 Ἀγγλικά. — Διευθυνθέντα, 1 μὲν εἰς Μασσαλίαν, 1 δ' εἰς Κωνσταντινούπολιν, 12 εἰς διάφορα μέρη τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. — Καὶ 299 πλοιάρια εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ φορτωμένα. — Εἶδη ἐξαχθέντα: — Λειμόνια, ὀψαρικόν, λάδι, τυρὶ, ἄλας, ξυλία, ἐλαίαι καὶ ἄλλα διάφορα ἐκ τῶν εἰσαχθέντων εἰδῶν.

ΛΙΜΗΝ ΒΟΣΤΙΤΗΣ. Κατὰ τὸν Ἰανουάριον.

Κατάπλους. — 12 Πλοῖα, ἐξ ὧν 11 Ἑλληνικὰ καὶ 1 Ἀγγλικόν. — Ἐλθόντα, τὰ μὲν 8 ἐκ Τεργέσσης καὶ Πατρῶν, τὰ δὲ λοιπὰ 4 ἐκ Κορίνθου καὶ Γαλαξειδίου. Καὶ 59 πλοιάρια ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῆς Ἐπικρατείας.

Εἶδη εἰσαχθέντα: — Λάδι, ζῶα, σταφίδες, ἄλας, ῥίζι, τάρικος, ξυλία, χειροτεχνήματα, καφὲς, σάκχαρ. κτλ.

Ἀπόπλους. — 15 Πλοῖα, ἐξ ὧν 11 μὲν Ἑλληνικὰ, 3 δ' Ἀγγλικά, καὶ 1 Ἴόνιον. — Διευθυνθέντα, τὰ μὲν πρῶτα εἰς διάφορα παράλια τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, τὰ δὲ δεύτερα εἰς Λονδίον, καὶ τὸ τρίτον εἰς Πάτρας. Καὶ 68 πλοιάρια ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας.

Εἶδη ἐξαχθέντα: — Σταφίδες, κρασί, λάδι, κρομμύδια, ῥακὶ, πορτογάλλια, τάρικος κτλ.

— Ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος (τὴν ὁποίαν ἡ ἐπαρχία αὐτῆς παρασκευάζεται) κατὰ μὲν τὸν Νοεμβρίον τοῦ παύσαντος ἔτους, ἔτρεχε τὰλληρα διστηλα 22, κατὰ δὲ τὸν Δεκέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἐλθὼν ἄχρι τοῦδε ἔφθασε τὰλληρα διστ. 82.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 10 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1831.

Ἀναφοραί.

Αρ. 1066. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν Ἀνδρουδίστας, Σταυροπηγίου, Ζυγοῦ καὶ Μηλέας, διὰ τῶν ἐπαρχιακῶν Δημογεροντιῶν διεύθυναν τὰς ἐσωκλείτους πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν ἀναφοράς, τὰς ἑποίας, κατὰ τὴν αἰτησίαν των, ἡ Διοίκησις αὐτὴ σπεύδει καθυποβάλλουσα ὑπ' ὄψιν τῆς διὰ τὴν πληροφροσύνην τὰ ἀθῶα τοῦ λαοῦ τῆς Σπάρτης αἰσθημάτων καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τοῦ πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν.

Ἐν Ἀλμυρᾷ, τὴν 28 Ἰανουαρίου 1831.

Ὁ κατὰ τὴν Σπάρτην Διοικητὴς Ι. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ.
Ὁ Γραμματεὺς Κωνσταντῖνος Πεντεδέκας.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Οἱ ὑποσημειώμενοι κάτοικοι τῆς Ἐπαρχίας Ζυγοῦ μετ' αἵρεσιν λύπην τῆς ψυχῆς μας ἠκούσαμεν τὸ κατὰ τοῦ Διοικητοῦ μας κίνημα εἰς Λιμένιον μερικῶν ἀνέκτων καὶ ταραχοποιῶν ἐκ τῶν χωρίων Βυτίλας, Πελεφᾶς καὶ Τζιμόδας, παρακινούμενοι καὶ ἐρεθιζόμενοι παρὰ τῶν Μαυρομιχάληδων διὰ ἰδιωτελεῖς σκοπούς των.

Ἄλλο τόσον μᾶς λυπεῖ καὶ μᾶς περάζει μαυθαίνοντες ὅτι κηρύττον, τὰ τοιαῦτα κινήματά των πῶς γίνονται ὡς ἀπὸ μέρους τῆς Σπάρτης.

Ὅθεν καὶ ἀναφερόμεθα διὰ τῆς παρούσης μας ὅτι ἡμεῖς, καὶ ὅλοι σχεδὸν οἱ Σπαρτιαῖται, ἐκτὸς ἐκείνων ἐπὶ τοῦ ἀπεδείχθησαν ἐναντίοι, οὐ μόνον εἴμεθα μακρὰν καὶ ἀμέτοχοι ἀπὸ τῶν τοιούτων ταραχῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς μιτῶμεν, καὶ τοὺς κατατρέχουμεν ὅσον δυνάμεθα.

Εἴμεθα ὅλως διόλου ἀφοσιωμένοι εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, καὶ πρέθυμι εἰς τὰς Σεβάσας Διαταγὰς τῆς καὶ εὐγνωμονοῦντες εἰς τὴν βαλόναιόν της, ἥτις ἡδ' ἐκείνη καὶ τείλει Διοικητὴν ἀξίον, ὅστις διὰ τῆς ἀρίστης διοικήσεώς του, διὰ τῆς ἀμεροληψίας του, διὰ τῶν πατριῶν συμβουλῶν καὶ ἐδηγίων του, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὴν Σπάρτην παῖράν του καὶ ἀγάπην πρὸς αὐτὴν ἐτερείσει τὴν ἐννομίαν καὶ ἡσυχίαν εἰς τὴν Ἐπαρχίαν μας, καὶ ἔλειψαν αἱ συνηθισμέναι καταχρήσεις ἀπ' ὧν σχεδὸν τὴν Σπάρτην.

ὑποσημειώμεθα μετ' ἐπιτάτην σέβας.
Ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Ζυγοῦ.

Οἱ πρόκριτοι Δημογέροντες τῆς Ἐπαρχίας Ζυγοῦ.
Δ. Μακρυγιώργης, Ι. Πετρεῖας, Κ. Μαγαζέας, Ι. Γιαννουλέας, Π. Γιαννάκη Χρητέας, Θ. Πουλιγέας, Ι. Μαυρίας, Π. Γαργαλέας, Ν. Κοτοπουλέας, Τζ. Κελεπουρέας, Π. Στυλιανέας, Π. Ἀνανίας.

Οἱ Δημογέροντες τῆς Λάγας.

Δ. Δημελίπουλος, Α. Κετίφρας, Π. Σταύρου, Θ. Μπαχαπισιλέας, Θ. Καζανέας, Γ. Χαριτέας, Α. Μερκουρέας, Νικολετέας, Ι. Δημουλέας, Ι. Κουλαρακίς, Δ. Μπαγκακίς, Η. Κωνσταντινέας.

Ἀναφερόμεθα καὶ ἡμεῖς οἱ κάτοικοι τῆς Ἐπαρχίας Μηλέας, καὶ ἀναφερόμεθα ὡς οἱ ὀπίσθεν, ὅτι εἴμεθα ἀμέτοχοι καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τῶν ταραχοποιῶν, καὶ εἴμεθα ὅλως διόλου ἀφοσιωμένοι εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, καὶ πρ' ὅλους εἰς τὰς Σ. διαταγὰς τῆς, καὶ ὑποσημειώμεθα μετ' ἐπιτάτην σέβας.

Ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Τζελέας.

Ὁ Μηλέας Ἰωαννίκης, ὁ Π. Καβάσις, Δ. Καζάκλος, Ι. Καβέλος, Π. Ἀλεπίπουλος, Π. Κατηράκης, Π. Τουβάκος, Β. Γιατράκος Κατηράκης.

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Ζυγοῦ Ἐπικυροῖ τὸ γνήσιον τῶν ἀντικρῶν, καὶ ἀνω ὑπογραφῶν.

Ἐν Πλάτζα, τῇ 22 Ἰανουαρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Γ. Λογοθέτης Μπουκέας, Ι. Χρυσόσπυλτος.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Οἱ ὑποσημειώμενοι κάτοικοι τῆς Ἐπαρχίας Σταυροπηγίου μετ' αἵρεσιν λύπην τῆς ψυχῆς μας ἠκούσαμεν τὸ κατὰ τοῦ Διοικητῆ τῆς Σπάρτης, ὄντος εἰς Λιμένιον, κινήματα μερικῶν ἀνέκτων ἐσω Σπαρτιατῶν, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λυπεύμεθα ὅτι κηρύττουν, πῶς τὰ τοιαῦτα κινήματά των ὑπάρχουσιν ὡς ἐκ μέρους πάντων τῶν Σπαρτιατῶν.

Αὐτὰ ταῦτα λοιπὸν μαθόντες ἀναφέρουμεν, ὅτι ἡμεῖς οὐ μόνον εἴμεθα μακρὰν τῶν τοιούτων, καὶ ἀμέτοχοι, ἀλλὰ πολλὰ μᾶλλον μισῶμεν καὶ τὰς τὰ τοιαῦτα πράξαντας.

Διὸ ἀφοσιωμένοι ὄντες εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν προσδεδεμένοι διὰ τῆς παρέσσης μας τὰ εἰς αὐτὴν σεβάσματα μας, τὴν εὐγνωμοσύνην μας, τὴν πρὸς τὰς διαταγὰς τῆς προθυμίαν μας καὶ τὴν πρὸς τὸν Διοικητὴν ἡμῶν εὐχαρίστησιν μας, μετ' ὧν καὶ ὑποφαινόμεθα.

Ἐν Σταυροπηγίῳ τῇ 23 Ἰανουαρίου 1831.

Οἱ εὐπειθεῖς πολῖται Παπαγιώτης Καπετανάκης,

Χ. Ἀγ. Καπετανάκης, Π. Π. Καπετανάκης, Π. Γ. Καπετανάκης, Β. Καπετανάκης, Γ. Ἀγ. Καπετά-
 κης, Π. Μακρῆς, Δ. Κερκέτης, Π. Κερκέτης,
 Γ. Χιλᾶς, Κ. Ἐξαρχάκης, Ν. Ἀρφανέας, Γ. Μαυ-
 ρομμάτης, Α. Δραγόνος, Γ. Δημήτρης, Α. Χιλᾶς,
 Ν. Οἰκονόμος, Π. Κικώης, Π. Ἀλέπης, Δ. Ἀλε-
 ξάνδρακης, Χ. Μαυριπλῆς, Α. Λιανίς, Κ. Νικητέ-
 ας, Γ. Παναγυλῆς, Γ. Ζερμπῆλης, Π. Κερυνέας,
 Πρωτ. σύγγελλος Θεοδόσιος, Γ. Σαραντέας, Α. Γυφ-
 τῆς, Θ. Τζινέας, Γ. Δραχανῆς, Χ. Ξερχακός,
 Χ. Π. Κεσερῆς, Γ. Ἐξαρχάκης, Ἀ. Ξερχακῆς,
 Θ. Λιμπερέας, Γ. Λιμπερέας, Μ. Παλέας, Α. Κερε-
 τῆς, Π. Παλέας, Στ. Σταυρέλης, Π. Κωλοιο-
 τρώνης, Ν. Σασανᾶς, Ι. Κοτσονέας, Π. Κερμα-
 λος, Π. Κοντῆλης, Γ. Πατακῆς, Π. Κολομπάκης,
 Ι. Κολομπάκης, Ι. Μανιατέας, Π. Πατακῆς, Γ.
 Κερκόνης, Στ. Μάλτινός, Ν. Ἀναγνωστῆς, Ν. Κοτρί-
 βας, Γ. Μπ. Ζανέας, Γ. Κατσιδραδῆς, Α. Οἰκονό-
 μος, Παπᾶ Νικηφόρος, Γ. Μ. Κωνσταντίνος, Κ.
 Δ. Κωνσταντίνος, Γ. Σαραντέας, Ν. Νικητάκης,
 Κ. Κεμεκῆς, Γ. Τζανάκης, Ν. Φελεκαγκῆς, Γ.
 Γιαννητιρέας, Α. Γεγυλῆς, Π. Παλέας, Ι. Τακα-
 ρῆς, Στρ. Φαλγκαγγῆς, Π. Μπακῆς, Γ. Μα-
 νηλακῆς, Ν. Φερνῆς, Γ. Δικαίος, Γ. Κον-
 σταντίνος, Π. Κωνσταντίνος, Θ. Θανάσης, Κ. Κε-
 κῆς, Ι. Σταθῆς, Γ. Μαντινῆς, Δ. Κοτσῆλης,
 Σ. Τσισκέας, Γ. Καρμιζῆς, Δ. Σερεμέτη, Ι. Κερκόν-
 ης, Ι. Κότσιβας, Ι. Παρακῆς, Γ. Ζερμπῆλης,
 Γ. Κωλοκυβάρης, Α. Λιανῆς, Μ. Μέρμυγκας, Ι. Κε-
 γκῆς, Π. Λιανῆς, Α. Σκαρπελέας, Γ. Ἀλέπης,
 Ι. Κέκης, Π. Κελεβεράκης, Π. Μεκένος, Ι. Νι-
 κολακῆς, Π. Μανῆς, Ν. Μανῆς, Στ. Πατρί-
 κης, Γ. Παναγιωτέας, Δ. Καυριπλῆς, Τσαν. Κε-
 τιφῆς, Μ. Μαυρίκος, Ἀδελφ. Βίττας ἡγέμε-
 νος, Παπᾶ Κωνσταντίνος, Π. Γεωργιάδης, Ι. Μπα-
 ντιῆς, Π. Σιδερέας, Π. Καρμακῆς, Στ. Παπαδέ-
 ας, Π. Κετσοφῆς, Γ. Γαργαλάνης, Γ. Μπιζι-
 κῆς, Δ. Γαργαλάνης, Στρ. Ἀτσελετάκος, Γ. Πα-
 σπαλάκης, Ι. Παπαδάκης, Ι. Λογοθέτης, Π. Μα-
 νηλακῆς, Τ. Σκαρπελάγας, Χ. Μπακῆς, Στ. Κυλι-
 αρέας, Π. Ταμπάκης, Ἀ. ἡγέμενος Χαλιῶ,
 Σπ. Μιχελῆς, Π. Ζερβῆς, Θ. Κεγιωτέας,
 Γ. Κοψοχῆς, Α. Παπαδέας, Δ. Λέβας, Δ. Ζερβῆ-
 ας, Γ. Κοταχῆς, Ν. Ἀντολίτης, Ι. Κετσοῦς, Θ.
 Φάσος, Ν. Μερφώδης, Ν. Μπατέρος, Θ. Γεωργί-
 νος, Γ. Γένης, Θ. Ψαρέας, Τζ. Παπαδέας, Ι. Πε-
 τρέας, Ι. Σταυρανῆς, Κ. Παναγιωτέας, Θ. Κε-
 τῆς, Ι. Ἀφεταικῆς, Ι. Καρζῆς, Γ. Γαϊτανάκης, Π.
 Γαϊτανερέας, Π. Γυφτέας, Θ. Δημακυλῆς, Π. Μπογῆ-
 ας, Π. Σβολοπατέας, Α. Κεγιωτέας, Γ. Γιαννῆς, Π.

Γιαννῆς, Α. Μαρτέας, Π. Γιωργικῆς, Ι. Του-
 τσιῆς, Δ. Τελμπῆζης, Χρητολινῆς, Δ. Γεργαρέ-
 ας, Π. Ζεφῆς, Ν. Ψαρέας, Π. Ζεργαφῆς, Γ. Κοντέ-
 ας, Χ. Ξενῆς, Γ. Τσάγκρης, Π. Χαϊδεμενέας, Α.
 Θαναήλης, Π. Θαναήλης, Θ. Καραμπατέας, Δ. Κορ-
 πέας, Π. Καραμπατάκης, Ι. Χρητοδέας, Γ. Μα-
 χῆς, Γ. Χρυσανθέας, Ι. Κορπεάνης, Γ. Κεκέας,
 Μ. Π. Οἰκονομέας, Ι. Δραγόνος, Ν. Δραγόνος.

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντὶς Σταυροπηγίῃ ἐπι-
 κυροῖ τὸ γνήσιον τῶν ἀνωθεν ἢ ὑπογρα-
 φῶν, ἢ τὰ διαλαμβανόμενα τῆς παρέσης.

Ἐν Ἀλμυρῷ τῇ 23 Ἰανουαρίου 1831

Οἱ Δημογέροντες Μ. Νικητάκης, Κ. Κετίφαρης.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οἱ ὑποσημαίνοντες κάτοικοι τῆς Ἐπαρχίας Ἀ-
 δρυῆδας μετ' ἀκράν λύπην τῆς ψυχῆς μας ἠκούσαμεν
 τὸ κατὰ τῆς Διοικητῆς μας κίνημα εἰς Λιμένιον μερι-
 κῶν ἀνείτων καὶ ταραχοποιῶν ἐκ τῶν χωρίων Βυτύ-
 λω, Κεφαλαῖς, καὶ Τζιμόδας, παρακινούμενοι καὶ ἐρεθι-
 ζόμενοι παρά τινων.

Ἄλλο τόσοι μᾶς λυπῶ καὶ μᾶς περᾶζει μανθάν-
 οντας, ὅτι κηρύττῃσι πῶς γίνονται τὰ τοιαῦτα κινή-
 ματά των ὡς ἀπὸ μέρους τῆς Σπάρτης. Ὅθεν καὶ
 ἀναφέρομεν διὰ τῆς παρέσης μας, ὅτι ἡμεῖς καὶ ὅλοι
 χεδὼν οἱ Σπαρτιῶται, ἐκτὸς ἐκείνων ἐπὶ ἀπεδείχθη-
 σαν ἐναντίοι, ἢ μόνον ἡμεῖς μακρὰν, καὶ ἀμέτροχα
 ἀπὸ τὰς τοιαύτας ταραχαῖς, ἀλλὰ καὶ τὰς μισῶ-
 μεν, καὶ τὰς κατατρέχομεν ὅσον δυνάμεθα.

Εἴμεθα ὅλως δι' ὅλα ἀφωσιμένοι εἰς τὴν Σ. Κυβέρ-
 νησιν, καὶ πρόθυμοι εἰς τὰς Σ. Διαταγὰς τῆς, εὐγνω-
 μονῶντες εἰς τὴν βαδύνοιάν της, ἥτις ἠυδίκησε ν-
 τείλη Διοικητὴν ἄξιον, ὅστις διὰ τῆς ἀρίστης Διοικη-
 σεως τῆς, διὰ τῆς ἀμεροληψίας τῆς, διὰ τῶν πατε-
 ρικῶν συμβουλῶν καὶ ὁδηγιῶν τῆς, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὴν Σπάρ-
 τιν πείραν του, καὶ ἀγάπην πρὸς αὐτήν, ἐσέρεωσε τὴν
 εὐνομίαν καὶ ἡσυχίαν εἰς τὴν Ἐπαρχίαν μας, καὶ ἐλαψ-
 αὶ συνηθισμέναι καταχρήσεις ἀπ' ὅλην χεδὼν τὴν
 Σπάρτην. Ὑποσημαίμεθα μετ' ἐξοχωτάτου σεβας.

Ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Ἀδρυῆδας.

Τῇ 15 Ἰανουαρίου, 1831.

Οἱ πρόκριτοι δημογέροντες τῆς Ἐπαρχίας Ἀδ-
 ρυῆδας. Ι. Τρεπάκης, Γ. Τρεπάκης, Α.
 Χαλῆς, Π. Μπεκεδαλῆς, Τρεπάκης,
 Τρεπάκης, Β. Τρεπάκης, Π. Δημητρεῆς, Τ-
 πᾶκης, Π. Τρεπάκης, Ι. Τρεπάκης, Γ. Τρεπά-
 Β. Τρεπάκης, Γ. Ν. Τρεπάκης, Ι. Τρεπάκης
 Σωτηρέας, Ι. Μαρκῆς, Π. Μελησαφῆς, Α.

Κρόπλος, Π. Μανωλέας, Θ. Γιαννακέας, Δ. Στρα-
 τινυλίας, Ι. Μιχαλίας, Θ. Μιχαλακέας, Ν. Κερ-
 πινής, Ν. Καραπατίας, Δ. Κομπιληρέας, Α.
 Ουρόμος, Κ. Κηγγέας, Ι. Στρε. Μπαχής, Δ. Μπα-
 κινέας, Ι. Κατελ υλίας, Ι. Τρεπάκης, Ι. Π. Πα-
 τριάρχας Τρεπάκης, Γ. Π. Πατριαρχέας, Π.
 Τρεπάκης, Μ. Κυριακέας, Δ. Κυριακέας Π. Αρε-
 πινής, Α. Π. Τρεπάκης, Π. Τρεπάκης, Π. Έρε-
 πιν, Α. Κυτριμής, Α. Τεράκης, Κ. Τεράκης, Χ.
 Τεράκης, Ι. Μιχαλακέας, Δ. Ξηταβελόνης, Π.
 Καραρέας, Π. Μαρεβαλίας, Γ. Τζεμαρετέας, Α.
 Καραρέας, Στ. Άγγελίνας, Δ. Κυτζόνης, Π. Βυτzu-
 ρέας, Ν. Καζανέας, Π. Παύλος, Σ. Πωλημένος, Δ-
 Γρηγόριος, Στρε. Πατέας, Δ. Πρεμπέας, Δ. Πηλη-
 μονέας, Π. Μπεμβαλίας, Δ. Π. Τρεπάκης, Γ.
 Μέρτζιος, Χ. Πατρεάς Τρεπάκης, Στ. Τρεπάκης,
 Α. Κυτριμής, Κ. Κυτριμής, Δ. Ζέρβας, Π. Τζε-
 κινής, Ι. Τρεπάκης, Σ. Κιγινιγής, Α. Σπαρτελέτζας,
 Γ. Κλεπιδέας, Α. Καΐβελίας, Π. Προκοπέας, Π. Πα-
 ξέας, Π. Καΐβελίας, Θ. Μπασαγιαννέας, Ι. Γιαννακέ-
 ας, Κ. Φεΐας, Π. Γεφάλιος, Δ. Φαΐας, Π. Νικολα-
 κέας, Στρε. Νικολέας, Ίερεΐς, Γ. Κελεμπάκης, Σ. Διδά-
 σκαλος, Μαρτ. Πρωτοσύγγελος, Μελ. Πρωτοσύγγελος,
 Π. Κατζίριος, Κ. Ίερομόναχος, Πνευματικός Παναηλά-
 κης, Παπ. Α. Προκόπιος, Α. Πρωτοσύγγελος Α. Ίερομόνα-
 χος, Ι. Λιακέας, Π. Μπεκέας, Χ. Κυρέας, Κ. Δημενέας,
 Π. Κεμέας, Γ. Ξετέας, Π. Καμινέας, Π. Ψαλιδιάς, Στ.
 Μπελάκης, Ι. Νταβιζέας, Δ. Σταυριανέας, Π. Άν-
 δρέας, Δ. Κεμενέας, Δ. Κυαρχέας, Στ. Γιαννυλέ-
 ας, Ι. Λιακέας, Π. Πεκέας, Χ. Κυρέας, Ή. Δύμενας,
 Ι. Πολυλεάς, Ή. Καρδαλέας, Σ. Δημέας. Οίχωρις
 Δημογέροντες Άνδρόβηστας, Δ. Μανιατάκης, Μ.
 Μιχαλίας, Θ. Ταββλιαρέας, Χ. Λαλίας, Ν. Πα-
 π. Τζαντεάς, Θ. Ταμπχεάς, Ή. Κρετσονιώτης, Π.
 Πηληριέας, Δ. Κυσφελεκίς, Σ. Θεοδωρέας, Ή.
 Τσιγγής, Π. Διχμαντέας, Χωρικός Δημογέροντας,
 Ν. Πηλίας, Π. Νταβλίας, Π. Κτέας, Α. Ταράλε-
 ως, Σπ. Άδραμέας, Στ. Ταββλιαρέας, Ή. Ταββ-
 λιχεάς, Π. Κεμπρικέας, Μ. Κεδαρέας, Α. Κυρέ-
 ας, Π. Λιβανέας, Κ. Παυλέας, Π. Ταββλιαρέας Κ.
 Μαυρεάς, Ι. Ταββλιαρέας, Στ. Πηρέας, Ν. Μαυ-
 ρεδέας, Π. Ζακχέας, Π. Σπανέας, Α. Γιαννακέας,
 Ν. Στανέας, Α. Κωνταντέας, Ι. Καρδελέας, Ν.
 Παναγυλίας, Ζ. Μελέτιος, Π. Μπεκέας, Ι. Ξαθία,
 Στ. Κροπέτας, Σπ. Τζιγομενέας, Π. Λιβανέας, Ή.
 Μπαρητζέας, Π. Πατισέας, Γ. Σκιρμιτζέας, Α.
 Παγυλίας, Π. Παπαδέας, Ν. Παπαδέας, Γ. Νι-
 κολέας, Α. Μανέας, Ι. Λιβανέας, Π. Μανιατέας,
 Δ. Σπηλιωτέας, Στρε. Κοσεας, Α. Παναγιωτρεμα-
 νέας, Ν. Καλογερέας, Α. Πατηλίας, Χ. Τζαετέας.

Άρ. 1310 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
 ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ
 ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο Διοικητής Αγία Πέτρος ή Πρατς.

Έγκλείεται αναφορά των Δημογερόντων ή Προ-
 κριτών της Επαρχίας Αγία Πέτρος, εις την οποίαν
 θεωρεί ή Υ. Ε. πόσιν αδημονίαν επροξένησεν εις αυ-
 τές ή λειπταξία και ή δραπέτευσις των Μαυρο-
 μιχαλέων, ή τὰ ανταρτικά κινήματα των κατοί-
 κων Λιμενις.

Ούτοι οί πολῖται ευγνωμονούντες προς την Σ. Κυ-
 βέρνητιν, δια τα όποια απήλαυσαν και απολαύσαν
 αγαθά από την πατρικήν της κηδεμονίαν, καταρῶν-
 ται τους όσους ζητῶν να τρεάγην την κοινήν ή συ-
 χίαν με τας λαοφθόρας συμβολάς των και έλως
 διόλω αφιερωμένοι εις την πρέσβειαν της Σ. Κυβερνή-
 σεως, παρακαλῶν να αποδείξη ή παραστήση και
 εις αυτήν την περίστασιν προς τα άλλα έθνη, ότι ή
 αυτοί, και όλον τό έθνος γνωρίζουν την σωτηρίαν των
 από την Σ. Κυβέρνησιν, και ολίγα είναι τα άτομα,
 όσα ερέγνται την ανωμαλίαν των πραγμάτων, δια
 να δύνανται υπό την σκέπην αυτής να εκτελῶσι τα
 συνήθη των ανοσιουργήματα, τα όποια επαπέλθον την
 απώλειαν ολοκληρω τῶ έθνους, εάν ο ύψιστος δέν ήθε-
 λεν ευδοκήσει να δώση τέλος εις τας κακώσεις του
 με την παρουσίαν της Υμετέρας Εξοχότητος.

Λαμβάνω δε την τιμήν να πληροφορήτω και εκ
 μερες με την Υμετέραν Εξοχότητα, ότι ο λαός της
 Επαρχίας ταύτης έχει μεγάλην ευσέβειαν εις τα
 καθήκοντα, και μεγάλην ευχαρίστησιν εις την Σ. Κυ-
 βέρνησιν.

Μένω με βαθυτάτην υπόκλινιν.

Εν Άστρο, τη 13 Ιανουαρίῳ 1831.

Ο Διοικητής Μ. ΔΑΜΗΤΡΑΛΗΣ.

Προς τον Εξοχώτατον Κυβερνήτην
 της Ελλάδος.

Επληροφορήθημεν από την ύπ' Άρ. 2993 εγκύ-
 κλιον της Σ. Κυβερνήσεως, κοινοποιηθείσαν προς ήμῶς
 παρά τῷ Διοικητῷ τῶν επρχιῶν τούτων, την λει-
 ποταξίαν των Μαυρομιχαλέων Πέτρων και Κωνσταντί-
 νων, και την δραπέτευσιν τῷ ανεψιῷ των Κατσάκων, ή
 ελυπήθημεν πικρῶς, μάλιστα δια τα κατά τ' Λιμενί
 περὶ τα τέλη Δεκεμβρίου ἀξιοκατάκριτα ἄγιστα.

Άγανακτῶμεν και λυπέμεθα τους κατοίκους ή-
 κείνους του μέρους, διότι ἀκρίτως ἐπίστευσαν εις τῶς

κακοβέλος προτροπὰς τῶν ἐαδιέργων, καὶ παρεσύρ-
εσαν ὥστε νὰ τολμήτῃν κατὰ τῶν καθεστώτων ἀλλ'
εὐλογούντες τὰς ἡμέρας τῆς Σ. Κυβερνήσεως, διὰ τὴν
οὐρίαν ἐλάβ' ἡμῶν παρ' αὐτῆς ἀπαλλαγὴν τῶν πολυ-
χρονίων δειπνῶν μας, δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι αἱ γειτνι-
αζομένης ἐπαρχίαι τῶν μέρεσιν ἐκείναις δὲν εἶναι σύμφωνοι
μὲν τὰ ἐκαστὴν ταῦτα φρονήματα, καὶ οἱ ἐκαστὰ
καὶ δὲν ἔχον καμμίαν χώραν εἰς τὰ λοιπὰ τῶν Κρά-
τους μέρη, τὰ ὅποια ἀπολαύοντα, ὡς καὶ ἡμεῖς, τὴν
ἐλευθερίαν, εὐνομίαν, ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν ἀπ'
τῆς ἑλευσιν τῆς Υ. Ε., εὐχαριστήριος φωνὰς καὶ
ἰκτιδὰς χεῖρας ἀνέβησι πρὸς τὸν Ὑψιστον διὰ τὴν δια-
τήρησιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὡς τοιοῦτοι ἡμεῖς οἱ εὐπειθεῖς πολῖται παρακα-
λῶμεν τὴν Υ. Ε. νὰ μὴν ἀφήσῃ τοὺς κακοβέλους νὰ
ἀμαυρώσωσι τὴν ἐπίληψιν τοῦ ἔθνους μας, καὶ νὰ
πληροφρησῇ καὶ αὐτὴς τοὺς ἀλλοεθνεῖς, ὅτι ὀλίγα
καὶ μόνα εἶναι τὰ ἄτομα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια συνει-
θισμένα εἰς τὴν ἰδιοτελείαν, καὶ εἰς τὰς κακοπραξίας
τῶν, ἐπιθυμῶν τὴν ἀναρχίαν τῶν πραγμάτων, διὰ νὰ
πράττουν τοὺς κακοβέλους σκοπὸς τῶν ἀλλ' ὁ λαὸς
ὅλος ἐν γένει τῆς Ἑλλάδος μακρὰν ἀπὸ τῆς νὰ ἐπι-
θυμήσῃ τὴν παλαιὰν ἀναρχίαν, δεῖται καθημερινῶς
ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως τῆς Σ. Κυβερνήσεως, διὰ νὰ
ἀπολαμβάνῃ δι' αὐτῆς καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὰ ἀγαθὰ,
ὅσα ἤδη χάρεται.

Ἐν Ἀθρῃ, τὴν 28 Ἰανουαρίῃ 1831.

Οἱ Δημογέροντες, καὶ πρέσβειροι τῆς Ἐπαρ-
χίας Ἀγίου Πέτρου.

Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶ, Ε. Νικολάου, Ν. Παλλια-
δᾶς, Ἰ. Παπαῖ Νικολάου, Κ. Τροχάνη, Κ. Τσέγκος,
Α. Οἰκονομόπουλος, Μ. Παναγιώτης Λύρα, Ἀ. Κο-
μινός, Δ. Σαριγιάννης, Δ. Πάσχος, Μ. Διγένης,
Α. Κουτσέλας, Γ. Ρεβᾶλης, Ι. Κρητινός, Ι. Ἀ-
δραχλαῖς, Κ. Καραμπέλας, Θ. Τσέλας, Π. Ζηντέσιος,
Η. Κωνσταντέπουλος, Ν. Μηκόπουλος, Β. Ἀντωνάκης,

Α. Κακαρέκας, Γ. Τσβερόπουλος, Π. Γεώργιος, Ι.
Βασιλείδης, Φ. Στάκος, Δ. Λαβέντης.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Ἀγίου Πέτρου.

Ι. Ζαφειρόπουλος, Α. Μανωλάκης, Α. Καρα-
γιαννόπουλος.

Ἀρ. 1318. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Διοικητὴς Ἀγίου Πέτρου καὶ Πρασῆ.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἐπαρχίας Πρασῆ πληροφρη-
θέντες διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 2993 ἐγκυκλίου τῆς Σ. Κυ-
βερνήσεως τὰ κινήματα τῶν Μαυρομιχαλέων, καὶ
τὰ εἰς Λιμένι ἄτοπα, ἐταράχθησαν μὲν ψυχικῶς, καὶ
ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ διὰ τῆς ἐσωκλείσεως ἐκφρά-
ζουσι τὴν ἀγανάκτησίν των κατὰ τῶν ἀντιπολιτευ-
μένων τούτων, καὶ τὴν βαθεῖαν των εὐγνωμοσύνην καὶ
ἀμετρον εὐχαρίστησιν πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν, διότι
χαίρουσιν εὐνομίαν, εὐταξίαν καὶ ἡσυχίαν ἀπὸ τὴν
αἰσίον ἑλευσιν τῆς Υ. Ε. Διὸ καὶ διὰ τῆς ἰδίας των
ἀναφορᾶς παρακαλῶσι τὴν Σ. Κυβέρνησιν νὰ ἐξα-
λείψῃ τὴν κηλίδ' αὐτῆς τῆς ἔθνους, τῆς ὁποίας εἶ-
ναι πρόξενοι ὀλίγοι τινὲς ἰδιοτελεῖς, καὶ νὰ δώσῃ νὰ
καταλάβωσι τὰ λοιπὰ ἔθνη, ὅτι ὀλίγοι καὶ μόνοι εἶ-
ναι οἱ τοιοῦτοι, οἵτινες συνωθήμενοι ἀπὸ τὴν παρεῖσαν
Κυβέρνησιν, ἡσυχάζουσιν εὐφρανίμενοι. Ταῦτα εἶναι
καὶ τὰ αἰσθήματα τῶν λαῶν τῆς ἐπαρχίας Πρασῆ·
διότι καὶ οὗτοι πειθαρχεῖ καὶ σέβεται τὰ καθεστώτα,
καὶ τὰς τοπικὰς ἀρχάς, καὶ ἡρεμεῖ κατὰ τὴν ἐπι-
θυμίαν τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Μένω μὲ βαθύτατον σέβας

Ἐν Ἀθρῃ, τῇ 4. Φεβρουαρίῃ 1831.

Ὁ Διοικητὴς Μ. ΔΑΜΗΡΑΛΗΣ.

(Ἡ ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Πρασῆ εἰς τὸ ἀκόλουθον
φύλλον.)

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΙ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ